

Чорбаджийкитѣ и тѣхнитѣ дѣщери бѣхъ красиви Евви, сѣщо такива, каквито бѣхъ отдавнешнитѣ Евви на Сливенскійтъ рай, въ врѣмената на дяволскитѣ павождения. Красиви и миловидни, тѣ бѣхъ примѣнени съ копринени отъ приятенъ цвѣтъ фустани, а връзъ тѣхъ облѣчени кадифени и атлазени кюрчета или баскини, украсени съ широки шевове отъ злато и сребро и подплатени съ скъпи кожи. На коситѣ си тѣ иматъ бриллианти и драгоцѣнни камѣне, на крачката красиви скарпинки, на рѣчничкитѣ Виенски рѣжавици.

Влѣзеха важно чорбаджиитѣ и насѣдаха по мендерлицитѣ, запалиха цигари и захванаха тѣжко да говорятъ. Чорбаджийкитѣ сидѣха скромно, нито една не се доидѣ до чешкитѣ, до ракията и до виното; дадохъ имъ сладко; тѣ ѣдяха конфекти и пияха вода, както прилича на Евви.

Цивилизаторшитѣ останаха съвѣсмъ смаяни, но — то отъ гусарскитѣ тостове — у тѣхъ се зачервиха не само лицата, но и носовѣтъ, не — то отъ удивлението, съ което ги порази богатството, вкусътъ и хубостта на Българкитѣ. Тѣ едвамъ се държаха на краката си. За достоинството на жената тѣзи маркитантки нѣмаха ни най-малкото понятие: глупцитѣ и невѣжитѣ всѣкога иматъ за себе си хубаво мнѣние и считатъ себе си по-горни отъ другитѣ. Тѣ не си казаха съ Българкитѣ нито по една дума, и постѣпиха благородумно.

Цивилизаторитѣ, спорѣдъ всѣкидневнийтъ си обичай, силно развеселени, почти полупиеени, кряскаха и си говоряха демократически казармени шегъ; работата би дошла и до чупение на стѣклата и фаянса, а може би и челата на събесѣдницитѣ и събутилицитѣ, ако въ това врѣме не бѣхъ дошли мютесарафина и нѣколко бейове. Важността на Турцитѣ ги уплаши, защото Турчина е господаръ. Тѣ станаха прави на крака и бѣхъ готови за всѣкакви услуги. Даже знатнитѣ дами насѣдаха мирно. Гошавката изново стана прилична: Турчина просвѣти цивилизаторитѣ,

Въ това врѣме влѣзе Ганкината майка съ Елена и съ синѣтъ си. Тя си мисляше дали нѣма да намѣри меж-